

Forfatter: Andersøn, Mikkel

Titel: BREV TIL: Bølle, Birgitte FRA: Andersøn, Mikkel (1587-06-14)

Citation: Andersøn, Mikkel: "BREV TIL: Bølle, Birgitte FRA: Andersøn, Mikkel (1587-06-14)", i *Breve til og fra Kristoffer Gøje og Birgitte Bølle*, NIELSEN & LYDICHE, s. 385.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000716703-000-shoot-L0007167030000217.pdf> (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Kristoffer Gøje og Birgitte Bølle

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Avnsbjerg 14. Juni 1587.

Mikkel Andersøn til Birgitte Bølle.

Om Tilstanden paa Aunsbjerg, Kvæget, Smørret, Ostene, Kornet osv.; om Salg af Korn; han beder om Kvittering for nogle Penge; om Køb af Sild; om en Gaard, der skal bortfæstes; om et Mageskifte med Falk Gøje; om en Trætte med Hr. Movrids i Ørum.

Ydmygge helszenn etther nu och allttidtt forszennndtt medtt wor herre. Kierre frow, maay weede, att alltengest er weell weed magtt, gud allmegtigste werre louedt, vndtagen ij øxenn er bleffuenn dødtt, och lodtt ieg slagte dønom, som ieg haffuer schreffuidtt om tillfornn. Och thiir alle slags kornn sig møgedtt weell her paa marckenn, gud allemegtigste werre louedtt, och er her saadtt xxxj tønner v skr. biug nu yaar, och lodtt ieg førre mæg paa begij homell haffuerne, ellers haffde her bleffuidtt saadtt mierre biug, och er her saadtt xv tønner iij skepper boghuede, och er eders skoffue och møgedtt weell tidtt till aaldenn her y landitt, och er ther nu tilslagedtt y ladgaardt sydenn stj. Wolborig dag fem fieringer och iij pund smør och giortt long oster en hunder och tyffue, stackitt oster lxxxj, sur oster ijc xxvij, och slaes ther nu om vggenn vj pundtt v mk. smør weed enn pas, och giøris ther xxvij long oster, xxj stackitt och halfftridiszens tyffue och fem sur oster, och haffuer ieg ephther eders befallning laditt kornett maaelle, att her er rug jc xlj tønne, miell xxvj tønner forwdenn ditt skalid miell, maltt ix lester v tønner, biug iij lester y tønne j skeppe, haffre jc xxv tønner, och suerd ieg om gudtt, adtt ditt er rettfedelig mold, saa adtt eder er jngenn wreet skidtt therwdj, och er her soldtt rug s. 386lxvij tønner ij skepper, thøndenn for viij mk., och suerd ieg om gudtt, ieg icke enu kunde haffue sold enn thønnde, haffde ieg icke borgedtt ditt henn till stj. Olluffs dag ¹, och kand ieg enn nu jntthett selge for rede penndinge, therfor sellger ieg jnthett, førend Olluff komer tilbage jgienn, och haffuer ieg jntthett biug sold vndtagen xij tønner ij skepper, thøndenn vij mk., og dag ² therpaa till stj. Mours dag ³ paa penndingen, ellers haffde ditt och weridtt wszoldtt, och kand ieg nu jntthett fonge wdenn vj mk. for j tønne biug, mallthett weell bønderne sleett jntthett kiøbe, for den aarszag mand skall kiøbe saa møgidtt rug och biug till adtt ede, och weell kiøbmendtt jntthett gyffue miere end xlvij daller for enn lest maltt, och siger Chresten Skiill, at hand icke heller kand flij eder miere for lestenn, och siger hand, ad hand haffuer soldtt hans lige saa. Saa siønes mig ad werre raadeligtt ad selge ditt y aar, ditt dyreste mand kandtt, som andre herfolck och kiøbmend selger sitt, thj ditt bliffuer icke saa dyre jgienn med gudz help y mange aar, och thencker ieg, thersom y wilde selge thøndenn for vj mk. och gyffue dag paa pendingen till stj. Mours dag, da wiillde ieg weell selge enn partt aff biug och malthett, och er ditt for lesten liij daller, och thersom gudtt weell, att y agter nogidtt snartt hidtt till gaarden, da kannd her icke selgis saa møgidtt rug och maltt, som her ellers kunde selgiis. Kierre frow, sende ieg etther med etthers skibs folck ij c tønner haffre och thre thønder boghuede grynn, och sender ieg nu etther med Olluf Jespersen enn hunder och tyffue daller, och kunde jntthet bekomme dønom føre, haffde ditt en kost hals ⁴, och suerd ieg om gudtt, adtt s. 387ieg iontte di xl daller aff Rolland y Wiborig, bedendis etther gandtze gierne, atty wille sende mig med Olluff quitandz paa thønom, disligist quitandz paa ditt pendinge och guldt, ieg sende eder med Jffuer, och beløb ditt guld och penndinge sig y enn suma j c xlix daller ij mk., thj ditt vaar xvij ruoszenobill, huer iij daller, x engelotter, huer ix mk., en dobbeltt ducatt, xij mk., en j milderees, vij mk., och thertil jc daller y pendinge. Och som y schriffuer, ad mand kunde fonge en woll sildtt weed Nibe for iij alb. och thøndenn for enn daller, saa haffuer ieg icke kunde fongidtt bedre kiøb der yaar en viij alb wollenn, thj ieg haffde icke reett mig ephther ad kiøbe sildtt her y landitt, førend enn nu jegh fick eders schriffuelsze therom, dog kiøbtte ieg denn 12. aprilis xlj woll sild y Lonoe ¹, thj her vaar da sleet jngen ferske sild paa gaarden, førend ieg fick dønom, saa strax derepther sende y vj tønner sild hidtt til gaarden, derfor kiøbtte ieg jngenn flierre, førend nu sist ieg fick eders schriffuelsze, haffde ieg strax bud weed Nibbe och kiøbtte ther jc viij woll sildtt och gaff viij alb. for wollenn, och bleff ditt icke aldiellis iij tønner, och kandtt ieg jntthett fonge enn thønde saltted sild entten y Nibe eller Aalborig renger end ij daller, en thønde Norig sildtt kand ieg jnttedtt renger bekome en iij daller, och er her ij tønner Norig sildtt paa gaarden. Och haffuer ieg hafftt budtt y Randers huos Robert om ditt winn, saa haffuer hand jnthett, men Jahan Orum y Aars haffuer weell ij c amer, och siger hand, att hand weell haffue xx daller for amenn, kand skie, hand gyffuer weell bedre kiøb. Ditt leridtt, y schriffuer om, haffuer ieg bud om y Skiw. Och som y schriffuer mig till om Enge y Haurum ², saa er ditt jntthett wdenn lögenn och s. 388klamerj, baade hun och hendis szønn faer medt, thj jngen aff thønom gyffuer døris ord miere magtt end som en halff gaas, ieg tencker weell, ad hun talde icke om for eder, att skyld och landtgildtt er enu wytt ¹ aff gaardenn, szom hun skul yde, thi denn karll, ieg haffuer feest gaarden, haffuer enn nu jngenn affuell fongidtt aff joordenn, och haffde denn karll, ieg haffuer feest gaardenn, jndt jngen wildtt haffue hafftt aff hendis døtter, da skulde ieg ligewell haffue feest hanom gardin ephther eders schriffuilsze, thj y weed weell, ad hun waar her paa gaarden huos eder och loud, ad hun skule feste denn ad jull, nest ephther y drog herfra, och icke hun ditt wild giøre, men løb med noged løs snack, som hun pleir ad giøre, och icke ieg kunde fonge penndinge aff hende, icke heller loffuen och weszenn for thønom, och skall ieg weell rette mig effther eders schriffuelsze och giøre, huad rett er. Och maay wede, ad ther er saa gott som jntthett haw fisk gongidtt till yaar, och ther till mett waar ditt aldrig saa smaatt, thj Graffuers haffuer ytt ditt tuszen huilleng och maatte gyffue ixc huilleng till aaboed ² paa thønom. Och maay weede, att Falck Gye haffuer befald mig ad schriffue eder till, ad hand er begierendis, att y wille skyfftte hanom nogidtt haffre, och y wilde aname hanns y Laaland, och hand matte bekome saa møgidtt her jgienn paa Andzbierig. Och wilde ieg wide, om y wilde haffue smør aff eders thienner yaar eller penndinge, och huad y well haffue for thøndenn, om y well

haffue pendinge. Kierre frow, thersom her Mours y Ørum³ lader beszøge eder om ditt løfftte med Pouill Skipper, saa beder ieg etther giernne, atty gjiffuer hanom ondt beskedenn, thj der er enn skalck y hanns hudij, och haffuer hand nu s. 389holditt threede med mig itt gandtze aar om same løfftte, och haffuer enn skalckagtige forfaldtt och paafundtt epher en andenn. Och er her xvij karle¹ løuendis och enn hund och en lam løuendis, och thre smucke føller er till født.t, och thre hopper med foll, och haffuer di calconske hønns xj kyulenger. Kierre frow, weed ieg nu jntthett synderligtt mierre paa thene tidtt adtt schriffue etther till paa thenne tidtt (!), men weell hermedtt haffue etther gudtt allmegtigste till seell och lifff befallendis. Actum Andtzberig thendt 14 junj 1587.

Michill Anderszenn.

*